

## Óvoda-Bölcsőde

### Gyermekjóléti és Alapszolgáltató Intézmény

#### Tisztelt

Az alábbi ügyben kérem szíves segítségét.

Lányom, alatti lakos, akivel a bírósági határozat alapján, minden második hét vasárnap 13:00-16:00 közötti időpontban, elvitel jogával tarthatok kapcsolatot. Ez a kapcsolattartás anyuka által a mai napig blokkolva van, így a gyermekkel kizárólag a jelenlétében lehetséges a kapcsolattartás, mely ellentmond a bírói határozatnak.

Az elmúlt egy évben, sikeresen néztem alvó gyermeket, majd a mai napig azt, hogy a velem közös időben a gyermek ugyan úgy az anyjával tölti az idejét, mint minden egyéb nap. Annyi eltéréssel, hogy van nap, amikor a szakállas bácsi, (mára már apa) is ott van velük.

Tény, hogy a bírósági határozattal ellentétben, azt nem erőltetve, elegendő időt adtam arra az elmúlt évben, hogy anyuka elengedje a gyerek kezét, ne akarjon mindenáron blokkolni a kapcsolattartásban.

Valószínűleg tapasztalta már Ön is, hogy nem igazán érdekel, kinek, mi a véleménye velem kapcsolatban bármiről is. A gyermek érdekében tettem, illetve teszek ezt követően is.

Ebből kiindulva, eddig sem érdekelt az a tényeknek ellentmondó narratíva, amit velem kapcsolatban anyuka, illetve családja terjeszt, hiszen nekem ettől sem jobb, sem rosszabb nem lesz az életem. Az ő hazugságai, az ő lelküket nyugtatja, ha a faluban ők lehetnek a szegény áldozatok. A határozatban, illetve keresetekben pedig ott az igazság egy része. Él két jóismerősöm is a faluban, így tisztában vagyok azzal a felépített hazugsággal, mely alapján anyuka „ma született, ártatlan bárány” képében tündökölhet, akit sajnálni szükséges a sorsa miatt.

Ahogy eddig, ezt követően sem érdekelnek ezek a hazugságok, viszont a hétvégén történt eseményeket követően nem kívánom tovább túrni a kialakuló helyzetet, melyet, mint gyermekjóléti rendszerhez tartozó személyek, véleményem szerint Önök sem tűrhetnek.

Számomra kérdéseket vet fel már egy ideje az a tény is, hogy a lányom, aki nincs hároméves, olyan esetekben, amikor nem tetszik neki, hogy valamiért rászólnak, abban az esetben, mérgesen, ordítva kiabálja akár az én, akár anyja arcába, hogy „Fejezd be!”. Szükség esetén, akár tíz alkalommal is ordítva ismételve ezt. Gyanítom, nem a bölcsődében, nevelőtől, dajkától tanulja ezt a stílust.

Ahogy az sem mondható normálisnak, hogy a gyermek, a megszokott módon, nem a gyermekülésben, hanem anyuka ülésén utazik a faluban az autóban. Mára olyan kérdésekkel, hogy ülhet-e az ölembe, míg hazaérünk..... (a vezetőülésre gondol a gyermek)

Ezen már túlléptem. Felfoghatatlan, de túlléptem. Ami viszont a tegnapi, illetve mai napon zajlott, azon nem tudok, és nem is akarok átlépni.

, úgy fogadott, hogy köszönés helyett nekem állt, és egymást követően kétszer, felszólító módba jelezte, „Ha anyát bántod, akkor összeakad a bajuszunk! Értetted?” Miközben én döbbszem hallgattam, közben az anyja állt és mosolygott. Majd félvállról hozzám vágta, „nem tőlem hallotta”

Ez a mondat szombat három, vasárnap két alkalommal hagyta el a száját a gyermeknek. Ott helyben kértem az anyját, legalább cáfolja már a mondatot, de őt ez nem érdekelte, elengedte a füle mellett, Így a mai napon ismét ezt kellett hallgatnom, miközben az anyja ismét nem szólt, csak mosolygott.

Mélyszélesen felháborít, és elszomorít, hogy a gyerek szájába hazugságot adnak, amivel lassan, de biztosan el lehet majd idegeníteni a gyermeket.

Mivel a bírósági ítélet szerint, elvitel jogával tarthatok kapcsolatot, így ezt, a következő alkalomtól meg is kívánom tenni.

A gyermeknek, anyuka és családja hathatós segítségével én egy senki vagyok. Biztos, hogy a gyermek nem akar, és nem kíván egyedül velem lenni majd, hiszen ilyen sosem volt még, amire emlékezne. Inkább, pl. a szombati vágy van belül, „gyere be, ebédelj velünk”. Erre is azt kellett válaszolnom, nem mehetek, mert dolgom van, mindezt háromszori kérdést követően, mert addig vártam arra, hogy az anyja mondjon valamit erre a kérdésre.

Ismerve az előéletet, miszerint a bíróság ítélte már anyukának nem tetsző dolgot, amikor anyuka azonnal ott kampányolt mindenkinél, hogy a gyerekek nem érdeke, mint ahogyan, igazoltan vezetett már meg családsegítőt is, így kérem, találjanak arra vonatkozóan megoldást, hogy pár alkalommal, szakember legyen jelen ezeken a kapcsolattartásokon, amik kizárólag, bírósági ítéletnek megfelelően, anyuka nélkül valósulnak meg. Nem szeretném az általam tavasszal indított peres eljárásban azt hallgatni, hogy apuka tönkre teszi a gyermeket.

ebben a hónapban 3 éves lesz. A várható bírósági határozat, minimális esetben sem ad ottalvással történő kapcsolattartásnál kevesebbet.

A gyermeknek hozzá kell szoknia, hogy anya nélkül is van élet. Ezt már rég el kellett volna kezdeni, én viszont bízom a másik fél segítségével. A békés úton. Ehelyett, pont a kijátszása megy a határozatnak.

Kérem, egyeztessenek azzal, akivel szükséges. Gyámügy, bíróság, anyuka, és a gyermek érdekében biztosítsanak pár alkalmas felügyeletet a következő kapcsolattartásokra, hogy keletkezése előtt megfoghassam az ezzel kapcsolatos támadásokat.

Amennyiben szükséges, természetesen térítés ellenében is kérem ezt, hiszen lesz bírósági határozat. ami alapján napokat lesz velem a gyermek. A mai helyzet alapján, sírva, ordítva, küzdve, ellenkezve.

Kifejezetten kérem,           úr helyett, más kolléga kirendelését           úr környezettanulmánya mosolyt keltett a bíróságon minden fél arcára. Még anyuka jogi képviselője is annyit tudott mondani, védve a tanulmányt, hogy tartalmaz           elrugaszkodott dolgokat, de azért szerinte, mégsem kellene semmissé tenni azt.

Nem kívánom megkérdőjelezni           úr valós szakmai tudását, hiszen én csak ezt az egy munkáját láthattam, viszont véleményem szerint, ebben az ügyben, elődjéhez hasonlóan, objektíven eljárni képtelen.

Mivel           dolgozott adott pozícióban, munkáját illetően próbáltam érdeklődni. Volt kollégái is csak mosolyogva mondták, ismerjük a kolléga „költői túlkapásait”, ahogyan a „vallási gondolkodását” is.

Itt csatolnék egy gondolattal           úr környezettanulmányára, mely szerint, anyuka és családja,

„A társadalmi elvárásoknak megfelelő, keresztény értékrendet képvisel.....” Ez láthatóan oly annyira bizonyított, hogy mára, a gyermek szájába is hazugságot adnak, ezzel uszítva a gyermeket a másik fél ellen.

úrtól pedig azóta is meg szeretném kérdezni, milyen szakmai hozzáállás alapon meri kijelenteni, hogy pl. kizárólag a keresztény értékrend az, ami a társadalmi elvárásoknak megfelelő. Ahogyan számomra felfoghatatlan megérteni, hogyan jön ebből a következtetés, az a kódolt tény, miszerint, aki keresztény, kizárólag jó szülő lehet. Véleményem szerint, a társadalmi elvárásoknak megfelelő családsegítő, nem lehet elvakult, illetve vallási fanatikus. Amennyiben az, abban az esetben, azt következetesen el kellene tudnia választania a munkájától.

Egyéb, környezettanulmányában tett kijelentésével, mint a „templomba járnak” és hasonló, ennyi évet követően, nem is szeretnék kérdéseket generálni.

Kérem, a gyermek érdekében, illetve a későbbi, gyermek számára egyre kellemetlenebb helyzetet megelőzendő, támogassa kérésem.

Minden alkalommal ordítani tudnék a dühtől, amikor azt hazudom azért nem megyek holnap, mert messze dolgozom, és nem tudok menni. Mára lassan beépül, hogy „apa csak akkor jön, ha nem dolgozik. Azaz fontosabb neki a munka, mint én!” Szívesen mondanám, hogy anya és a szülei miatt nem mehetek minden nap. Hogy miattuk nem ismered a mai napig a három unokatestvéred. Miattuk nem láttad csak öt alkalommal a másik nagymamád, és sorolhatnám. Egyelőre bírom tartani magam a rossz apa szerepben, viszont a gyermek uszítása ebbe semmiképpen sem fér bele! Bízom benne, nem csak számomra nem fér bele az ilyen jellegű játszma a gyermekkel.

A keresetem benyújtását követően, illetve azzal párhuzamosan, minimálisan egy nyomozati szakaszban lévő eljárás van folyamatban, hiszen elég markáns kijelentéseket tettem mind a keresetben, mind azon kívül a rendszer tehetetlenségét vázolva. Ezáltal, a keresetem alapján indult peres eljárás első tárgyalási napja, az őszi ítélkezési szakaszra tolódott.

A tárgyalási nap időpontjára szeretném elérni, hogy a jelenleg hatályos határozatnak megfelelően, kizárólag velem kettesben töltsse a kapcsolattartási időkeretet. Amennyiben nem tudják, vagy kívánják ezt támogatni, abban az esetben kérem, anyuka két héten belül érkező segítségkérő kirohanását, melyben ismét kéri a gyermek védelmét, mert sír, ordít, szenved, vegyék úgy, hogy apukája, két évvel a bírósági határozatban foglaltaknak követően, próbál kapcsolatot kiépíteni a lányával, hiszen ezt az anyuka mindeddig nem támogatta, nem segítette elő. Ennek fényében, ilyen esetben, nem szeretném úr dokumentumát olvasni a bíróságon, miszerint ez nem a gyermek érdeke, mert pl. apa nem a templomba ment imádkozni a gyerekekkel a kapcsolattartás időpontjában, és a gyermek ezt nem tudta elviselni, ezért sírt. Lehet, ez nevetséges így leírva, viszont, úr környezettanulmányát látva, olvasva, ismerve a velem kapcsolatos, faluban terjesztett hazugságokat, nem a lehetetlen kategória.

Természetesen, ahogyan minden levélváltásunk, úgy ez a levélváltás is bekerül a bírósági eljárás dokumentumai közé.

Én, ebben a rendszerben ennyit tudok tenni. Egy ideig előzékeny és nyitott lenni, majd amikor ez nem megy, megtenni, amit enged a rendszer. Mindezt úgy, hogy a gyermek jó eséllyel ne érezzen belőle semmit. anyukájának volt két éve ezt megoldani úgy, hogy még ne legyen olyan szintű tudatánál, mint most, hiszen ez napról napra nehezebb leválás lesz.

Tudom, nehéz alkalmak következnek. A pár hónapos gyermek leválasztása is megviselt anno. Most ez csak nehezebb lesz, hiszen már van tudatos akarata is. Ezért kértem volna ebben anyuka segítségét is eddig a napig.

Gyermekkel kapcsolatos segítségét előre is megköszönve,

Mezőkövesd, 2025.07.06

Pelyhe József